

го, и къ нему прїидемъ, и жителъ оу негѣ сотворимъ. „ (Иоанн: дї. кї.) Обаче како нѣкой си и да ѣ сѹ-спѣхъ въ исполненїе то на заповѣды те господны, и како да ѣ възшелъ на высотѣ та дсвродѣтели: като разъждѣва чи все това ѣ плодъ и милость на благодѣтъ Бжїа, която мѹ ѣ содѣйствиѣвала въ подвижъ атъ на добродѣтель та, и какъ наши те дсвродѣтели съ смѣсени съ недостаткы, ни малко не трѣбва да самодѣва, но паче Евангелско то това слово дсврѣ да помни. “ Ище и всѣ победѣннаа вѣмъ сотворитѣ, глагалитѣ. Икѣ рабы непотрѣбны ѣсмы: занѣ, иже должи въхемъ сотворити, сотворихомъ. „ (Лук: зї. 10.) Тѣжко же и горко на тѣа, които презирѣтъ сватѣ та всѣа Господна, и които, като предпочитѣтъ внѣшны те оуслажденїа та пѣвче ѿ дѹхѣсны те и ѿ Божественны те, оудалѣжатъ ѿ добродѣтель та, и като безсловѣси животни ставѣтъ небѣдани рѣви на страсты те си. И чѹкашнї-атъ и мѣ животъ ѣ пѣвче смѣрть, нежели животъ: но това нещастїе толкози ѣ ище по страшно, понеже въ тѣй-зи животъ не ще сам пресѣчѣ, но ще сам предадѣ на сѣдѣнище то въ второ пришествїе, гдѣто на всїкы те дѣла ще бѣде свидѣтель, и осѣдѣтель самъ си законъ атъ, които онѣ съ престѣпили: както говори Апѣстолъ Павелъ, “ бл҃гцы въ законѣ согрѣшиша, закономъ сѹдъ прїимѹтъ. „ (Рим. б 12.)

§ 67.

За исполненїе то на заповѣды те Бжїи ѣ нѣж-